

To: The Prime Minister of the Czech Republic

Dear Sir,

We are sorry to hear during the ECCB2009 congress a strong pressure for a human intervention in the most valuable parts of the Sumava mountains, the mountain spruce stands – salvage logging of trees attacked by the bark beetle. This is a mistake. These unique biological communities, which now exist only in a few places in Europe, and which took thousands of years to develop, will be devastated by human action and heavy machinery.

What most people see here, are dead spruce trunks, which look ugly. From the scientific point of view, however, disturbances like bark beetle outbreaks are natural phenomena, intrinsic to these ecosystems for thousands of years. Wind and bark beetle disturbances are an integral part of their dynamics and any human intervention only interferes with natural feedback processes, which enable persistence of these fragile ecosystems. Scientific evidence exists that salvage logging may have an even stronger negative effect on these ecosystems than the original disturbance.

Spruce is not an endangered species and its population will easily recover here after some years, if left alone, as exemplified by the case of the Bavarian NP. The problem is, however, that these unique mountain ecosystems contain many thousands, possibly millions, of less conspicuous bacteria, fungus, small plant and invertebrate species, which will be severely damaged by human intervention. We, as scientists working in nature protection, know very well that the damage caused on these seemingly inconspicuous species will have a global effect on the whole ecosystem because of the role such species play in recycling nutrients and maintaining a healthy balance in the ecosystem. It has been clearly proven scientifically that salvage logging had negative effects on species composition of the spruce forests and delayed the forest recovery.

We are aware that the bark beetle spreading from the protected core zones, if left untouched, will negatively affect the surrounding forests in the buffer zones. However, this effect will be negligible compared to the loss of biodiversity caused by human intervention in the core areas. In addition to this, we know that bark beetle is now spreading all over the Central Europe and not all affected trees are immediately dealt with. Therefore, we are firmly convinced that a thorough and immediate removal of all trees attacked by bark beetle in all commercial forests in the Czech Republic will have a much larger effect on reduction of this pest than removal of trees from an incomparably (thousand or more times) smaller set of protected areas. Both empirical scientific evidence from similar situations and mathematical predictive models of bark beetle population dynamics lend a strong scientific support to this claim.

In our opinion, human intervention in the most valuable parts of the Sumava mountains is not only negatively affecting biodiversity, but also – and maybe even more importantly – is against the interests and prestige of the Czech Republic, as maintenance of local jewels – including biodiversity – for future generations belongs to the most important tasks of any country. The actions taken or not taken now and during the next few decades will determine how many of the world's species, ecological communities, and natural areas will survive. People may someday look back on the early decades of the twenty-first century as a time when a handful of determined people saved numerous species and entire biological communities. You may or may not belong to this handful.

With our best wishes

Participants of the Sumava special session of the 2nd European Congress of Conservation Biology in Prague, Sept. 1-5, 2009.

(The Congress was attended by 1200 participants from 65 countries and this text discussed during a special session on Sept. 4, at 13 a.m.)

Předsedovi vlády České republiky

Vážený pane premiére,

S politováním se v průběhu mezinárodního kongresu ECCB2009 dozvídáme, že existují silné politické tlaky na těžbu kůrovcem napadených stromů v nejcennějších částech Šumavy, v oblastech horských smrčín. Bylo by velkou chybou připustit těžbu v jádrových územích národního parku a zničit těžkou technikou a motorovými pilami velmi cenné ekosystémy, jejichž vývoj trval tisíce let a v současnosti přežívají v Evropě pouze na posledních místech.

Mnohé lidi možná šokuje první pohled na suché kmeny smrků, avšak z vědeckého hlediska je kůrovcová gradace přirozeným procesem, který v těchto ekosystémech probíhá po tisíciletí. Větrné a kůrovcové disturbance jsou nedílnou součástí dynamiky horských smrčín a jakékoliv lidské zásahy negativně ovlivňují přirozené zpětnovazebné procesy, které umožňují přežívání těchto křehkých ekosystémů. Existuje řada vědeckých důkazů o tom, že asanační těžba zhoršuje následky přírodních disturbancí.

Smrk není vzácným druhem a smrkové porosty v průběhu několika let úspěšně regenerují, tak jak je možné vidět například v Národním parku Bavorský les. Horské smrčiny však nejsou jen smrky, ale také tisíce, ba miliony, mnohem nenápadnějších druhů jako bakterie, houby, nejrůznější byliny a bezobratlí živočichové, kteří mohou být těžbou zničeni nebo významně poškozeni. Vědci, kteří se výzkumu těchto ekosystémů věnují, dobře vědí, že ztráta těchto nenápadných druhů má nedozírné následky na celý ekosystém, protože tyto okem téměř neviditelné entity mají nepostradatelnou roli v koloběhu živin a udržování rovnováhy. Mnoha vědeckými studii bylo dokázáno, že asanační těžba má negativní vliv na druhovou skladbu společenstev horských smrčín a zpomaluje jejich přirozenou obnovu.

Jsme si vědomi toho, že kůrovec se z bezzásahových jádrových území může šířit do okolního nárazníkového pásma, ve kterém jsou účinné zásahy proti kůrovci nezbytné. Tyto těžby jsou nutnou daní za ochranu biodiverzity v nejcennějších částech území. Víme, že k výrazné kůrovcové gradaci nyní dochází v celé střední Evropě, na všude se daří asanace provádět včas. Jsme přesvědčeni, že včasná asanace kůrovcových stromů v hospodářských lesích je efektivnější než asanace v nesrovnatelně menších chráněných územích, jež jsou určeny k jiným než komerčním účelům. Koncept bezzásahovosti v jádrových územích podporují jak empirické zkušenosti z obdobných území, tak i matematické modely populační dynamiky kůrovce.

Dle našeho názoru by těžba v nejcennějších územích Šumavy znamenala nejenom významnou ztrátu biodiverzity, ale vytvořila by také negativní obraz České republiky jako země, která nechrání své přírodní bohatství pro příští generace. To, jak se k přírodě budeme chovat dnes a v průběhu nejbližších desetiletí, bude mít zásadní význam pro přežití velkého množství druhů, společenstev a neporušených přírodních území. Je dost možné, že v nadcházejících stoletích budou lidé pohlížet na počátek století jedenadvacátého jako na období, kdy hrstka zodpovědných lidí zachránila mnohé druhy organismů a celá biologická společenstva před vyhynutím. I vy sám, pane premiére, můžete k této hrstce patřit.

S upřímnými pozdravy

Účastníci speciální sekce věnované problému kůrovce na Šumavě konané během 2. Evropského kongresu biologie ochrany přírody (European Congress of Conservation Biology), Praha, 1.-5. září 2009.

(Kongresu se zúčastnilo 1200 vědců ze 65 zemí světa a znění výše uvedeného textu bylo prodiskutováno na speciální sekci věnované tomuto problému konané 4.9. od 13:00.)